

INFORMAČNÍ BULLETIN

Domova sv. Josefa

střediska OBLASTNÍ CHARITY ČERVENÝ KOSTELEC

Vychází třikrát ročně a informuje své čtenáře o aktivitách a činnosti.
DSJ pečuje o lidi nemocné roztroušenou sklerózou mozkomíšní

č. 3 / 2011

Vážení přátelé a příznivci Domova sv. Josefa.

V době adventu, kdy se k Vám dostává náš bulletin, chci opět upřímně poděkovat Vám osobně i lidem ve vašem okolí, neboť Vaše pomoc a podpora nám umožňuje zvládat problémy a těžkosti spojené s provozem našeho charitativního zařízení a umožňuje nám naše služby dále rozvíjet dle potřeb těch, o které se staráme.

Když se ohlížíme za uplynulým rokem, cítíme vděčnost. Z Vašich dopisů a emailů lze vyčíst zájem pomoci, důvěru a pochopení, se kterými přinášíte svoji podporu. Díky vám jsme i v roce 2011 mohli sloužit nemocným, opatřili potřebné pomůcky a zpřijemlili prostředí v areálu Domova sv. Josefa. Díky získání finančních prostředků z grantů a dotací a od jednotlivých dárců se podařily některé potřebné změny, jak se o tom můžete dočíst v následujících článcích. Přejeme si, aby Vám tato skutečnost přinášela radost.

Děkuji i svým spolupracovníkům za jejich vytrvalé úsilí a pracovní nasazení, se kterým svoji náročnou práci dělají.

Vzpomínkou na velkorysý a nezištný dar Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti z Českých Budějovic a jmenovitě generální představené Gemmy Urbanové před 10 lety a na odvahu k přijetí tohoto daru se můžeme vrátit k začátkům budování prvního a stále jediného zařízení pro lidi nemocné roztroušenou sklerózou v ČR. Mnohé se za deset let podařilo a mnohé zůstává ještě před námi. O tom se více dočtete na následujících stránkách.

Když se ohlížím na uplynulých 10 let zpátky, přes všechny starosti a těžkosti, převládá pocit radosti z toho, co se podařilo a silný pocit vděčnosti všem, kteří se na tomto díle jakýmkoliv způsobem podílíte a hluboká, mnohdy skrývaná vděčnost za projevené Boží požehnání.

Vážení přátelé, i když jsou mnohé předpovědi, které nejsou právě příznivé, a kterých bychom se mohli obávat, věříme, že společnými silami tyto překážky opět překonáme. Prosíme Vás, zůstaňte nadále s našimi pacienty!

Ještě jednou si Vás dovoluujeme poprosit - podpořte nás modlitbami a podle možnosti i finančně. I ten nejmenší dar přinesený s láskou je pro naše zařízení velkou pomocí a požehnáním.

Přejeme Vám příjemné a požehnané vánoční svátky a prožití nového roku 2012 ve víře, naději a lásce.

Za pracovníky Domova sv. Josefa

Ing. Mgr. Miroslav Wajsar - ředitel

Při příležitosti 10. výročí DSJ Vám přinášíme rozhovor s Mgr. Dominikem Melicharem, zástupcem ředitele pro zdravotní a sociální služby v Žirči. Byť není žádný pamětník, přesto má k tomuto jubileu co říci.

Co z historie Domova až po současnost vám dělá největší radost? Co se nejvíc povedlo, co lze označit za úspěch? Jednoznačným úspěchem je trvalý zájem o služby, které poskytujeme a dlouhý pořadník zájemců o pobyt v našem zařízení. Nejvíce mne těší, že Domov nabízí i jakousi přidanou hodnotu, pro kterou se k nám pacienti stále a rádi vracejí a kterou vytváří jednak vlídné místo, ale především náš ochotný a vstřícný personál. Jedině zdravotní sestry, ošetřovatelé, rehabilitační a další pracovníci mohou svým přístupem vytvořit místo, které se Domovem nejen nazývá, ale domovem skutečně je. Za velký úspěch považuji také to, že se postupem doby podařilo nabídnout našim klientům mnoho dalších služeb typu rehabilitace, vodoléčby, ergoterapie, psychoterapie, kultury a další.

K pestrosti celého areálu přispívá také existence dalších provozů a služeb - dva chráněné byty pro klienty s jejich partnery a chráněné dílny. V chráněných dílnách nabízíme pracovní příležitost lidem se zdravotním omezením, kteří jinak velmi těžko nacházejí uplatnění na volném trhu práce. V chráněné dílně umělecko-tvořivé, počítačové, v kuchyni, zahradnictví a obchodě s potravinami zaměstnáváme v současné době více než 30 takto znevýhodněných osob. Důvodem k optimismu a radosti je také postupná obnova celého původního barokního areálu někdejší rezidence vídeňských jezuitů, kde Domov sv. Josefa sídlí. Kromě bývalé klášterní budovy se jedná o přilehlý kostel sv. Anny, zámecký okrasný park, zahradnictví, oranžerii, faru, historický pivovar, špejchar a další hospodářské budovy.

pokračování na str. 2

Člověk je šťastný, je-li spokojený sám se sebou, se svým srdcem a se svým svědomím.

A. Strindberg

Co vám momentálně dělá těžkou hlavu, co je na řízení takového zařízení těžké? Jaké vnější okolnosti vám pěčí o klienty ztěžují? Zde bych rád odpověděl ve dvou rovinách. V té první se jedná o naše prioritní poslání a tedy kvalitní péči o pacienty a zajištění potřebných služeb. Těžkou hlavu nám dělá dlouhodobě nejisté financování těchto sociálních služeb, kdy každoročně přichází obava, zda budeme mít v dalším roce dostatek prostředků k zajištění provozu. V tomto ohledu bychom jistě přivítali systémovější nastavení financování ze strany státu tak, aby služby, které pro společnost v dobré kvalitě poskytujeme, byly také stabilně a především dlouhodobě podporovány. Podstatnou část finančních prostředků získáváme od sponzorů a dárců, bez kterých by naše zařízení nebylo schopné existence. Druhá rovina se týká rozvoje Domova a rozšíření nabídky pro další klienty. Zde vynakládáme maximální úsilí na rozvoj našeho zařízení pro zvýšení kvality života pacientů a rovněž z důvodu rozšíření kapacity pro uspokojení dalších zájemců. K financování našich rozvojových aktivit se snažíme získávat granty a dotace z Evropské unie, různých nadací a fondů. Na získání těchto finančních prostředků musíme vynaložit opravdu velké úsilí. Systém financování z dotací a grantů je obvykle nastaven tak, že většinu finančních prostředků dává poskytovatel grantu či nadace, ale zbývající část, minimálně desetinu, musíme zajistit my sami. Vzhledem k tomu, že se jedná o částky v řádech deseti či statisíců korun, představuje to pro nás vedle shánění peněz pro běžný provoz

velkou finanční zátěž. I přesto jsme ochotni tuto zátěž podstoupit, abychom mohli i nadále zlepšovat a rozšiřovat nabídku služeb. Zároveň si uvědomujeme, jak moc jsme závislí na všech ochotných dárcích, bez kterých bychom realizace těchto potřebných záměrů nebyli schopni. Při této příležitosti bych rád požádal čtenáře Bulletinu o pomoc k uhrazení našich finančních podílů prostřednictvím uvedených kontaktů. Dalším možným způsobem podpory je návštěva webové stránky www.darekdozivota.cz, kde můžete podpořit konkrétní potřeby klientů Domova. Každá, i malá částka je pro nás významnou pomocí a předem za ni děkujeme.

Jaké by bylo vaše přání Domovu do dalších let existence? Domovu bych rád popřál do dalších let stále tak odhodlaný a obětavý pracovní tým, ochotné a zúčastněné podporovatele, spokojené klienty a především Boží požehnání do dalších let služby pacientům s roztroušenou sklerózou. Zároveň děkuji Kongregaci sester Nejsvětější Svátosti z Českých Budějovic a jmenovitě emeritní představené Gemmy Urbanové, z jejíž iniciativy nám byl areál věnován. Na konec srdečně děkuji našim příznivcům za podporu duchovní i finanční.

Darovaný klášter slouží nemocným deset let

Domov se neměří na metry ani neváží na kilogramy. Stejně jako není možné stanovit hranice letního vánku nebo spočítat vůni růže. Domov se rovná lásce a pozornosti, které v něm panují...

Historie nynějšího Domova sv. Josefa sahá až do roku 1482, kdy majitel vsi Jan Kordule ze Sloupna začal stavět nad obloukem řeky Labe tvrz. V roce 1635 byl objekt darován Ferdinandem II. vídeňským jezuitům od sv. Anny.

V roce 1938 tu sestry Nejsvětější Svátosti založily Domov sv. Josefa, který byl v r. 1960 převeden do vlastnictví státu a ten zde zřídil domov důchodců. V r. 1995 byl objekt vrácen řeholní instituci Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti, která ho pak darovala Oblastní charitě v Červeném Kostelci. Proč právě jí a jak vznikla myšlenka na vybudování zatím stále jediného lůžkového zařízení pro nemocné roztroušenou sklerózou, vzpomíná ředitel, realizátor myšlenky a budovatel Domova sv. Josefa, Mgr. Ing. Miroslav Wajsar. „Oblastní charita Červený Kostelec byla již tehdy největší charitou v rámci Královéhradecké diecéze. Myšlenku na vznik domova pro takto nemocné lidi iniciovalo mé setkání se 2 pacientkami s roztroušenou sklerózou v terminálním stádiu a zjištění, že v České republice zatím doposud žádné zařízení tohoto druhu neexistuje. Původně jsme měli vizi vybudovat ho v podkroví na Háčku v Červeném Kostelci a do toho přišla nabídka Sester Nejsvětější Svátosti z Českých Budějovic o darování objektu včetně zámeckého parku v Žirči. Tuto nabídku jsme po dohodě s Diecézní charitou v Hradci Králové přijali“.

A jaký je Domov sv. Josefa dnes? V současné době poskytujeme sociální a zdravotní služby na trvalých (14 lůžek), přechodných

zdravotních (21 lůžek) a sociálně-odlehčovacích (7 lůžek) pobytech. Každému z pacientů se dostává cílená rehabilitace a vodoléčba, neboť každodenní cvičení je nezbytnou součástí léčby všech stádií roztroušené sklerózy. Ve dvou bezbariérových bytech chráněného bydlení žijí dvě rodiny, kde jeden z členů je nemocný RS. Domov disponuje půjčovnou kompenzačních pomůcek pro domácí péči a poskytuje poradenství. Nabízíme třikrát týdně tvořivou dílnu, psychologickou poradnu a péči, v sobotu je zde sloužena mše svatá. Kromě toho se klienti mohou přihlásit na kulturní akce v podobě návštěvy divadla, kina, výletu apod.

Vyhledávaným zážitkem bývá svatovavřínecká pouť na Sněžku. Naučné přednášky a hudební akce se konají i v Domově samotném.

O celý chod Domova se stará 67 zaměstnanců, z nichž 31 procent pracuje na zkrácený úvazek. K příležitosti 10. výročí založení největšího z deseti středisek Oblastní Charity Červený Kostelec byl uspořádán dne 3. 12. v 18 hodin v kostele sv. Anny v areálu Domova koncert světového kytarového virtuosa Štěpána Raka. Ve středu 7. 12., v den založení, byla za účasti slavnostních hostů z řad podporovatelů, bývalých zaměstnanců a ostatních VIP hostů, sloužena slavnostní děkonná mše svatá. Poté následovala prohlídka zařízení s občerstvením. Vystoupili i žáci ZUŠ F. A. Šporka z Jaroměře. Slavnosti byly zakončeny koncertem smíšeného pěveckého sboru Záboj ze Dvora Králové nad Labem na adventní téma v nově opraveném kostele sv. Anny. Tento den se stal příležitostí k poděkování všem, kteří pro Domov a jejich obyvatele celé desetiletí pomáhali a stále pomáhají.

Domov má narozeniny

Domov má narozeniny. Jeho dort zdobí 10 svíček. Deset let života, to už je řádka vzpomínek, změn a lidí, kteří, ať už jako klienti či zaměstnanci, Domovem prošli. Atmosféru zde před deseti lety a dnes mohou porovnávat psycholog, vedoucí provozu a bývalá vrchní sestra. Na otázku: "Co se Vám vybaví jako první, když se řekne Domov sv. Josefa dnes a o deset let nazpátek"? odpověděli:

„Přijde mi až neuvěřitelné, že Domov už slouží lidem s RS deset let. Přijde mi docela nedávno, co jsem se před uplynulou dobou setkal s Mgr. Hojnou a MUDr. Pavlovou v místnosti, která je dnes jednou z ložnic horního poschodí zdravotní části. Horní patro bylo tenkrát celé rozkopané. Bylo to velmi vřelé setkání, plné osobní zaangażovanosti až nadšení pro práci. Vybavují se mi tváře lidí, se kterými jsem se tu ze začátku setkal a s většinou z nich mám naštěstí možnost setkávat se dodnes, bohužel i tváře těch, kteří nás už navždy opustili. Celkově to byla atmosféra plná tvořivosti, nadějí, ochoty experimentovat, riskovat něco nového.

Mezitím se změnila i tvář samotného zařízení. Chci popřát nám všem, pracovníkům z Domova, ať se nám daří i nadále nacházet nové impulzy a podněty a reagovat v rámci možností na další potřeby nemocných s RS, při zachování stávající kvality a stability péče. Budu moc rád, když budu i nadále při setkáních s klienty poslouchat chválu na obětavý a ochotný přístup personálu, kvalitu rehabilitační péče i osobní zaangażovanost pracovníků. Chtěl bych závěrem poděkovat všem dobrovolníkům i všem zaměstnancům, kteří si (někteří i po deseti letech) najdou čas a chuť na to, aby při svém pracovním zatížení našli čas na to si s lidmi popovídat, zahrát a zazpívat písničku, opéct či ugrilovat klobásu, vyjet do parku.... Díky za Váš čas i za veškerou osobní invenci. Myslím, že to je jeden z nejdůležitějších léků pro duši, která vždy při RS velmi strádá ztrátou fyzické soběstačnosti a s ní často související sociální izolací.“

PhDr. Mgr. Petr Šouba, psycholog DSJ

„Do Žirče jsem nastoupila v létě 2001. Pamatuji si, když jsem do Domova přijela poprvé, byla jsem překvapená, jak je tu hezky, i když v té době bylo vše značně zdevastované. Tehdy jsme tu byli čtyři zaměstnanci a dva hoši na civilní službě. Dá se říci, že jsme se vše vlastně učili za pochodu. Budova se postupně začala rekonstruovat, stěhovali jsme se z kanceláře do kanceláře podle toho, která část budovy se zrovna opravovala. V jedné kanceláři jsme měli dokonce uprostřed v podlaže díru až do sklepa - budoucí shoz prádla. Všude rámus a prach, prostě stavební úpravy. Domovu patří park se spoustou stromů, na podzim bylo potřeba uklidit listy. Posbírali jsme známé a příbuzné, v sobotu přišli s hráběmi a celý park shrabali. Odměnou nám byly puchýře a opečené párky na ohni. Ráda na to vzpomínám. V prosinci 2001 se Domov otvíral, pamatuji si příjezd prvních klientů, asi jsme měli trému my i oni. Dnes je Domov sv. Josefa krásný opravený areál, připadá mi to samozřejmě, na to, jak to tu vypadalo před 10 lety, si vzpomenu jen při prohlížení starých fotografií.“

Katka Petříková, vedoucí provozu

„Vzpomínám si na úplně první výlet s pacienty. Od začátku jsme chtěli, aby pacienti neseděli jen v Domově nebo na nádvoří, ale také poznávali okolí. Pacienti chtěli jet, my jsme jim to přáli, ale jak? Nebyla žádná auta, popruhy, dobrovolníci...byli jen nadšenci, co jim chtěli splnit přání. Na první výlet se nám přihlásilo šest lidí. Zjistili jsme, že čtyři lidi naložíme do osobních aut a na dva (skoro ležící) si půjčíme v Kostelci sanitu. Protože jsme nikdo nevěděli jak na to, tak my, personál, ale i pacienti jsme z toho byli značně unaveni. Ale hřál nás dobrý pocit, že jsme jim mohli splnit přání podívat se za zdi Domova. Pak jsme pochopili, že to takhle nejde a začalo se shánět auto pro vozíčkáře.“

Iva Valerová, dřívější vrchní sestra

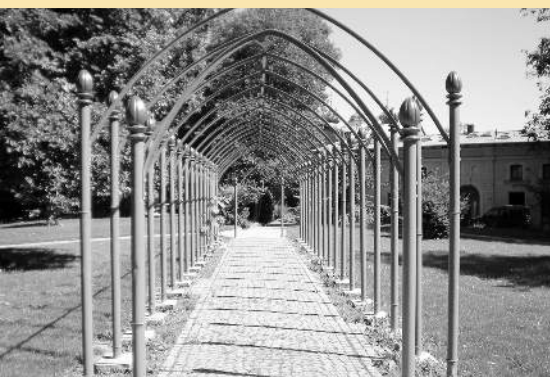
Domov se mění, lidé zůstávají

Paní Ing. Irena je stálou návštěvnicí Domova sv. Josefa a to již od svého začátku existence. Letos přijela na dvouměsíční pobyt již podesáté. Nyní žije v Praze v Domově seniorů a netají se tím, že má ráda divadlo i koncerty. Když má příležitost, nevynechá ani jednou. Na své dojmy z přibývajících počtu pobytů zavzpomínala:

„Vzpomínám si na to jako dnes. V roce 2002 jsem přijela před Vánoci na dvouměsíční pobyt poprvé. Doprovázela mě rodina. Žireč přece jen nebyla známá jako dnes. Při cestě z Prahy jsme dost bloudili. Přijeli jsme po tmě. Po našem zazvonění nám jela vstříc proskleným vnějším výtahem osoba zahalená tmou. Byl to ošetřovatel. Připadali jsme si jako v tajemném hradu. Dále

nezapomenu na to, jak jsem se ihned po příjezdu cítila. V Domově panovala příjemná atmosféra, všichni byli milí a vstřícní, přijali mě mezi sebe velmi rychle. Tenkrát existovalo pouze jedno oddělení o 14 pacientech a to v místě nynějších trvalých pobytů. Ostatní prostory byly neobydlené, budova neměla omítku, nádvoří bylo nevydlážděné o zahradní úpravě ani nemluvě. Můj první pobyt byl spojen s pocitu euforie zaměstnanců a s jejich neutuchajícím elánem.

Rehabilitace fungovala od prvopočátku a byla vždy kvalitní. Postupem let se přidávaly další služby - vodoléčba, psychopradna, tvořivá dílna, lymfatické masáže, výlety za kulturou. Úžasná setkání zažívám na výletech s firemními dobrovolníky. Celý barokní areál bývalého kláštera se každou mou návštěvou měnil. I park se změnil k nepoznání. A to trvá dodnes. Současný zrekonstruovaný Domov se se začátkem nedá vůbec srovnávat. Ale cítím se tu stále tak dobře, jako když jsem přijela poprvé.“

10 let, 3650 dnů, 120 měsíců - vzpomíná pacient trvalého pobytu, všemi nazývaný Pepíno.

...když jsem poprvé procházel branou, nevěděl jsem, co mě čeká. Ale hned po prvním setkání s personálem jsem si byl jistý. Tady bych chtěl být...

Psal se rok 2002. Můj první červencový pobyt uběhl jako voda. Tešil jsem se na termín zimní. Během tohoto pobytu bylo dokončeno v Domově sv. Josefa druhé oddělení a původně zdravotní se změnilo na sociální. Měl jsem štěstí. V tu dobu jsem řešil otázku kam se mnou, protože situace u nás doma byla pro všechny dost obtížná. Podal jsem si přihlášku a čekal. A najednou bomba! Vzali mě! A tak jsem se z domova s malým d přestěhoval do Domova s velkým D.

Tak jako čas plynul, tu rychleji, tu pomaleji, měnila se i tvář Domova. Tak, jak se měnil zvenčí, měnil se i zevnitř. Měnil se dům, fasáda, nádvoří, park. Měnili se a přibývali lidé. Jak pacienti, tak i personál. Obdivuji všechny zaměstnance. Pracovat v Domově vyžaduje nejen odbornou kvalifikaci, ale to nejdůležitější - mít vztah nejen k práci, ale i k lidem. A to je myslím to nejdůležitější. Umět mezi lidmi přijít, popovídat si

a pohladit. Někdy mi to připadá, že jsem částí jejich rodiny a oni té mé. Řeší se narozeniny, úmrtí, svatby - zkrátka jak jde život. A to dělá Domov domovem.

Čísla, za nimiž se skrývají lidé

Za celou dobu existence Domova bylo uskutečněno celkem 1994 pobytů (trvalých, zdravotních i odlehčovacích). Z toho více jak 60 % jde o pobyty opakované, nejčastěji 2x a 3x. Máme tu však i klienta, který nás „navštívil“ již 25x ! 19 klientů je našemu Domovu „věrných“ a navštěvují naše zařízení každým rokem již od jeho vzniku. Nejmladší klientce bylo 25 let a té nejstarší dokonce 97 let!

Kulturní okénko

Ani na podzim a v zimě nezapomínáme na kulturní zpestření pro naše klienty. Vždyť někteří z nich jinou možnost návštěvy za kulturou, celý rok nemají. Připomeňme několik titulů, které jsme díky pomoci dobrovolníků mohli navštívit.

Z divadel to byla Ypsilonka se hrou Caveman a navštívili jsme ho v Červeném Kostelci. V Hankově domě ve Dvoře Králové jsme měli možnost shlédnout hry divadel z Mladé Boleslavi Veselé paničky Windsdorské, z Brna - Škola, základ života. Kdo by neznal Hrdého Budžese v podání herečky Báry Hrzánové z divadla A. Dvořáka v Příbrami? Klicperovo divadlo hostilo Divadlo Ungelt s hrou Fígl. V multifunkčním kulturním středisku Uffo jsme shlédli divadelní hru Hádej, kdo přijde...v nastudování divadla Na Fidlovačce.

Milovníci dechovky mohli navštívit koncert dnes už legendárního Josefa Zímy k příležitosti Dne seniorů ve Dvoře Králové. Melodie z muzikálů a filmů zazněly v kostele v Horní Brusnici na koncertě pro Domov sv. Josefa, který měla v režii farnost Pecka. Jeli jsme též na koncerty Jakuba Smolíka a Tomáše Kluse do Hankova domu.

Každé druhé úterý v měsíci si klienti jedou nakoupit podle svého přání do obchodů a obchodních center ve Dvoře Králové. Dobrovolnické centrum Arnika nám zajistilo i hezké odpoledne v jezdeckém klubu na Zálesí, kde proběhly závody koní v parkurovém skákání. Z nových titulů kinematografie jsme shlédli novou českou komedii Muži v naději. Díky firemním dobrovolníkům z Obchodní banky z Prahy jsme mohli realizovat premiéru výletu na zámek v Častolovicích. Naši klienti nechyběli ani na tradičním předadventním jarmarku na nádvoří hospitalu Kuks.

V době adventní a předvánoční budeme hostit v Domově dětské sbory, které přijdou našim klientům rozdat radost a atmosféru, jež tato doba přináší. Těšíme se také na Vánoční trhy v Jaroměři, na Rybovou Vánoční mši v kostele na Kuksu, vítání zimy s Arnikou a posezení s jejich členy při příležitosti poděkování za jejich celoroční službu.

darekdozivota.cz

Darujte dárek

těm, kdo jej opravdu potřebují!

Nákupem Dárku do života pomůžeme lidem s roztroušenou sklerózou v Domově svatého Josefa v Žirčích u Dvora Králové nad Labem.

Princip je jednoduchý. Zakoupením dárkového certifikátu můžeme udělat radost lidem v Domově hned dvakrát. Jednak hodnotou svého daru a pak také zasláním dárkového certifikátu s Vaším pozdravem, případně kontaktem na Vás.

Pomozte nám i Vy vracet klienty našeho Domova do života šířením tohoto projektu prostřednictvím svých emailů a facebookových profilů.

Kontaktní osoba: Jitka Holcová, ing. Dagmar Flosová, fundraising a public relations, Domov sv. Josefa
tel.: 491 610 603, 491 610 604, e-mail: holcova@zirec.hospic.cz a flosova@zirec.hospic.cz

Na provoz Domova můžete přispět jakoukoliv částkou na účet u KB:
78-8832560277/0100 v. s. 7148. Děkuje!

Podpořit Domov sv. Josefa můžete odesláním SMS:

jednorázově ve tvaru:
DMS DOMOVJOSEF na číslo 87777

roční podpora ve tvaru:
DMS ROK DOMOVJOSEF na číslo 87777

Děkujeme Vám!
www.darcovskasms.cz

Cena jedné DMS je 30 Kč, organizace obdrží 27 Kč.
Při roční podpoře Vám bude automaticky odečítána částka 30 Kč každý měsíc.

Oblastní charita Červený Kostelec, 5. května 1170, 549 41 Červený Kostelec
statutární zástupce, ředitel: Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
tel. 491 610 300, sekretariat@hospic.cz, www.ochck.cz
zřizovatel: Diecézní charita Hradec Králové